

Augsburg, 3. Mai 1567

An Johannes Crato von Krafftheim

UB Breslau, Ms. 9820 (Rehdigeriana 246), Nr. 327 (fol. 433r-v).

Clarissimo viro, D. Ioanni Cratoni, archiatro Caesareo. Domino et amico suo colendo. Wien. S. Excellentiae tuae redditum ad suos, iurè gratulandum duco. Nam cum ego à mutis et mortuis magistris meis sine summo desiderio abesse non possim: quid de vnico filiolo, optimae spei puer, et amantissima vxore est sententiam? quae vt ingrauescentem aetatem tuam diutius foueat et recreet, Deum ex animo precor. Nam de incommodiore eius valetudine aliquid è Cos. nostro me audire memini. 4 Idus Aprilis ab Oporino literas accepi, in quibus praeter alia hoc vnum quod ad T. E. pertineat scribit: D. Crato praeter meritum mihi succenset: qui nihil vñquam à quoquam acceperim curandum, in quo vel fidei vel officio meo defuerim. Hactenus ille. Ego verò ea de causa responsum distuli, quod expectabam Francofordia librorum aliquid, et hoc ipso die ad Willerum bibliopolam misi: ἀλλ' οὐδὲ γρὺ. Expectare tamen se indies reliqua vasa respondit. In quibus an aliquid nostrum sit, θεῶν ἐνὶ γούνασι κεῖται. Sed si quid accepero, aut allatum esse cognouero, per D. Herbardum quam primum mittendum curabo: quem compertum habeo, ante menses amplius duos mediocrem fasciculum librorum Viennam curasse, quantum in ipso fuit, cui et ipse Isocratem addidi fililolo tuo munuscum. De cuius renouata editione et dedicatione vñà cum commentarijs meis, qui nescio quam bonum, magnum certè quidem volumen et ipsa mole οὐκ εὐκαταφρόνητον conficient, quòd humanissimè et liberalissimè operam et studium tuum polliceris: mihi gratissimum est. Oporinus iam, vti spero, totam eam lucubrationem habet: quam cupidissimè è meo Museo extrusi, molestissimam interpellatricem studiorum meorum. De editione futurum quid sit, equidem ignoro: illud scio, hoc eam anno sperandam non esse: altero, futurum quid sit, Deus nouit. Si Caesarea Maiestas officium meum puerile, et indignissimum tanto monarcha non despexerit: quem alium patronum quaererem? Sed patronum Caesarem habere qui potero, nisi Cratonem prius patronum habuero? In aula enim, qui causam meam acturus sit, alium scio neminem. ἀλλὰ γὰρ σύμβουλος οὐδεὶς ἔσται βελτίων χρόνου. Hoc igitur, si ad id vsque tempus vita mihi contigerit (pertenui enim valetudine sum) tum videbimus, et parebimus autoritati tuae. A Camerario toto anno, παρὰ τὸ εἰωθὸς, nihil habui literarum. Sed eum, quando domi est, denuò excitabo. Ratisponae quod me delectaret magnopere, ne ipse quidem me visurum sperabam, praeter amicos quosdam veteres, quibus fortassis et noui aliqui accessissent, id quod et anno superiore factum. Nam hic quidem, quamuis in vrbe non infrequent, in summa dego solitudine. Consulis consuetudinem negotia mihi inuident. Caeteri parum me curant, οἱ κεραμεῖς non occultis odijs me prosequuntur. Vnum itaque solarium restat bibliotheca, etsi nec hac ipsa frui me patitur Oporinus. Flagitat commentarios in Demosthenem: explicationem officiorum Ciceronis et reliquorum libellorum, nisi maturè misero, edet mendosè. Quid agam? non pro virili mea filiolas meas exornem, quòd honestius in publicum prodeant? Equidem frui variae lectionis voluptate mallem, ἀλλὰ πεπολιτευμένω ἐν τοῖς Ἑλλησι, καθάπερ πάλαι τοῖς ἀθηναίοις, οὐκ ἔξεστι σχολὴν ἄγειν. Vale et boni consule ineptias. Augustae. 5 Nonas Maij. 1567. Haec cum scriberem Cos. Ratispona nondum redierat.

Hiero[nymus] Wolfius
Tuus.